

Jukka Paakkanen <jukka.paakkanen@gmail.com>

Pari raapustusta

1 viesti

Jukka Paakkanen <jukka.paakkanen@gmail.com>
Vast. ott.: Soini Timo <timo.soini@eduskunta.fi>

29. marraskuuta 2013 klo 16.10

Tervehdys Timo,

halusin jakaa sinulle pari viimeistä LinkedInissä jakamaani kirjoitusta. Ajattelen niin, että on hyväksi, että kaltaisesi suoraselkäinen kansanedustaja tietää mahdollisimman usean kansalaisen tuottamien tunteiden kirjallisen ilmaisun kautta tilanteen ruohonjuuritasalta yhteiskunnassa. Siunausta ja voimia tärkeään työhösi yhteiskunnan hyvinvoinnin eteen. Hyvää viikonloppua. Lukuiloa. Valoa ja iloa.

Jukka

28.11.2013

Uskallan olla olemassa

Matti uskaltaa ottaa vastaan palkkansa - perustelikin vielä oikeutuksen ansioonsa varmana pidetyn yritysjohdon strategisesta johtamiskyvykkyydestä johtuvalla sijoitusvarallisuuden arvonnousulla. Tosin olihan se sijoitusvarallisuuden arvokin välillä vähän heilahdellut ja alentanut hetkellisesti myös maksettuja kannustimia - marginaalisesti tietenkin. Kun on vuosia nauttinut kohtuullista palkkaa ja kohtuullisia lisäpalkkioita saattaa hyvällä omatunnolla ylpeillä jopa sillä, että tälle vuodelle bonukset ovat pari prosenttia alhaisemmat kuin edellisille. Kuka muistaa sen, ettei sijoitusvarallisuus ole kiveen hakattu - se, mikä laulaen tulee, se viheltäen menee? Saa nähdä, kuinka kauan varallisuus on varmassa tallessa.

Minäkin uskalsin tänään viedä kunnan sosiaaliviranomaisille toimeentulotukihakemuksen ja pyynnön osoittaa minulle oma yhteiskunnan ylläpitämä asunto sen vuoksi, etten heikossa sosiaalisessa tilanteessani vetäisi mukanani myös tulevan lapseni äitiä köyhyyden suuteroon ja sen hellään huomaan. Minun tulee virallisesti muuttaa pois pian syntyvän lapseni ja hänen äitinsä luota, jotta saatan nykylainsäädännön mukaan saada toimeentulotukea elinkustannuksiini ja kahden kouluikäisen lapseni elatusmaksuihin. Olen oman varallisuuteni käyttänyt kuluneen kahden työttömyysvuoden kuluessa tavalliseen arkielämään kotimaassa. Näinhän se menee hyvinvoivien yhteiskunnassa.

Iso johtaja uskaltaa ottaa vastaan liiketuttaviensa hänelle kohtuulliseksi arvioiman palkan lisineen ja muine etuisuuksineen. Rohkea rokan syö - siitähän useimmiten seuraa vatsanväännteitä, mutta väännteet tuntuvat ja haisevat pahalle ulostautuessaan vain hetken aikaa - ravinnolla jaksaa painaa pitkän päivän. Ehkä näin laskelmoidaan isojen johtajienkin parissa - lyhytkestoisesta lähimmäisten silmissä häpeässä paistattelusta saa pitkäaikaisen hyödyn ja makean elämän. Niinhän ne taitaa rikollisetkin pohtia miettiessään paljastuneen rikoksen hintaa suhteessa rikoksella saatavaan hyötyyn. Ilmeisesti hetken lusiminenkin kannattaa, kun vapautumisen jälkeen on millä elää. Eilen katsellessani kohutun Matin edesottamuksia televisiossa toimittajan esittäessä asiallisia kysymyksiä ja poliitikon perätessä kansalaisten yhdenvertaisuuden vuoksi kaikkien liikemaailman sisäpiiriläisten osakekauppojen julkisuuden perään aiheuttamia ilmeitä ja reaktioita, joita ne saivat johtajassa aikaan tein huomion - mieli on lainkuuliainen, mutta valmis käyttämään kaikki mahdolliset lainsallimat mahdollisuudet omaan rikastumiseen. Johtajan viesti poliitikolle oli seuraava: Liikemaailma on lainkuuliainen. Mitä poliitikon pitäisi tästä ottaa opiksi? Kansanedustajien tulisi käyttää nykyistä rohkeammin ja yhteiskunnallisilta vaikutuksiltaan voimakkaammin kansan heille luovuttamaa lainsäädäntävaltaa. Kansanedustajien tulisi säätää eduskunnassa sellaisia lakeja, joilla nykyisenkaltaiset kohtuuttomuudet voidaan yksiselitteisesti kitkeä pois liikemaailman toimintakulttuurista. Jos lainsäädäntävaltaa ei käytetä, käyttävät piilovallankäyttäjät sitä heikon poliittisen vallankäytön vuoksi. Tällainen piilovallankäyttäjät on muun muassa elinkeinoelämä, jolla ei ole siihen yhteiskunnan kansalaisten enemmistön antamaa oikeutusta.

Ahneuden vastapari on kateus - poistamalla toisen tekijän toisenkin olo kuihtuu. Ahneus poistetaan yhteisön julkisella paheksunnalla ja kohtuuttomuuden kollektiivisella tuomitsemisella. Kateus poistetaan tarjoamalla kaikille yhteiskunnan jäsenille jokaisen yksilön omiin valmiuksiin ja kykyihin nähden mielekästä tekemistä sekä riittävän perustoimeentulon edellyttämä kulutusvoima ilman yhteiskuntajärjestelmän moninaisten toimijoiden osin päällekkäistä ja moninkertaista holhoavaa ja byrokraattista kaitsentaa. Tuntuu ihan hölmöläisten touhulta nykyinen lähimmäisten kyykyttäminen luukulta toiselle kulkiessa. Kelassa voi asioida

sujuvasti myös verkossa pankkitunnuksilla. Kunnan sosiaalitoimen alustavia selvityksiä ei voi tehdä verkossa pankkitunnuksin. Kaavake on kyllä sähköisenä saatavilla, mutta sitä ei voi lähettää tai tallentaa omalle koneelle syötettyine tietoineen. Minunkin piti varta vasten käydä Mustassa Pörssissä ostamassa uusi mustekasetti lasertulostimeeni, jotta saatoin sitten tulostaa toimeentulotukihakemuksen sen edelleen toimittamiseksi. Tarvitsin tulostinta tosin myös hakemuksen lukuisten liitteiden tulostuksiin ja hakemukseni käsittelemiseksi vaadittavien tositteiden kopioimiseen. Olisin mielelläni toimittanut vaaditut dokumentit print screen -versioina sähköisesti sähköiseen hakemukseen liitettynä sen sijaan, että maksoin vallitsevassa tilanteessa vähäisistä varoistani muuten käyttämättä olevan tulostimen mustepatruunasta Mustan Pörssin netistä googlatun tuotteen verkkokaupan hinnalla - pulitin siitä suolaiset 66,90 euroa. Käsittämättömältä tuntuu ajatus, että saan tehdä vastakin kerran kuussa samanlaisen hakemuksen ja haalia samat tositteet kasaan vain saadakseni käyttöni perustoimeentulon edellyttämän kulutusvoiman vauraassa suomalaisessa yhteiskunnassa.

Miksi näin? Olen ehkä liian rehti ja reilu - suorasanainen, aito ja konstailematon kaveri. Oletan sen johtuvan siitä, ettei kaveripiirissäni satu olemaan niitä hyviä veljiä ja siskoja riittävästi. Olen kai dispositiossa siksi, etten vastaanottanut kutsua ryhtyä vapaamuurariksi aikanaan, kun sitä minulle esitettiin. Kaveri on jätetty - omia ei - tai sitten Maanpuolustuskorkeakoulussa saatu upseerin koulutus ja yli kymmenen vuoden työkokemus monipuolisista nuoremman upseerin vastuullisista tehtävistä eivät tuota riittävästi valmiuksia tai osaamista ihmisten ohjaamiseen ja esimiestyöskentelyyn edes kohtuuttomalla 3000 euron kuukausiansiopyynnöllä siviiliyhteiskunnassa. Olen hakenut tehtäviä laidasta laitaan - toiminnanjohtajasta siivoojaan - ei ole täpännyt toistaiseksi - aina on ollut tehtäviin sopivampia tekijöitä tarjolla. Kymmenistä hakemuksista huolimatta olen päässyt vain kolmesti työhaastatteluihin asti ja kokenut jo lähes saaneeni hakemani työpaikat - niin hyvin haastattelut ovat sujuneet. Valinta on kohdistunut toiseen työnhakijaan - hyvä heille ja menestystä haastavissa tehtävissä - vilpittömästi. Täytyy myöntää, että kyllä miestä nyt vähän harmittaa ylämäessä. Tuntuu siltä, että suomalaisessa yhteiskunnassa lähimmäisten kyykytys ja simputus on harvojen kansallisorheilua, josta vielä liikemaailmassa yhä tänäkin päivänä menestyneimmät palkitaan ruhtinaallisilla lisäbonuksilla.

Mietin tänään kävellessäni viemään toimeentulotukihakemustani kohta kolmen lapsen korkeakoulutettuna isänä, uskallanko minä toimia näin. Kyllä minäkin uskallan toimia lain mukaisesti ja hakea minulle kuuluvaa yhteiskunnan tukea tilanteessa, jossa en kaikesta työpaikan löytämisen eteen tekemästäni työstä huolimatta ole saanut ansiotöitä, joilla olisin saattanut jatkaa elämäni toisten lähimmäisten tapaan siviiliyhteiskunnassa jätettyäni taakseni varuskunnan portit ja sotilaselämän omasta valinnastani. Siinä sitten pohdin Matin hokemaa uskaltamisesta. Hän olikin kohujohtajista ainoa, joka uskaltautui lähestyvän eläköitymisen vuoksi puolustelemaan kohtuutonta palkitsemiskulttuuria median eteen toisten siviilipelkuruutta osoittavien kohujohtajien piilotellessa poissa median läpitukevasta valaistuksesta. Siitä annan pisteet Matille - kohujohtaja muistetaan ahnean mielen lisäksi joukon ainoana kohujohtajan asemaansa ja valintojaan rohkeasti puolustavana ahneuden ajattelun sokaisemana ja täysin makeasta elämästä juopuneena ja läpivettyneenä yksilönä, jota vain perikunta kiittää ja taputtelee selkään. Moni muu on antanut mieleensä kenkää kohujohtajalle jo moneen kertaan.

Sekö riittää perusteluksi, jos uskaltaa? Kannattaako aina toimia, jos on kykyjä? Olisiko kuitenkin parempi ensin miettiä, onko se oikein, kohtuullista ja tarpeellista? Ei kaikkea sitä, mihin pystytään, tarvitse tehdä. Sen oppivat tiedustelupalvelut ympäri maailman tultuaan yllätetyiksi kuvainnollisesti housut nilkoissaan. Sen oppivat myös liikemaailman johtajat ja johtavat poliitikot ympäri maailmaa kansakuntia ravistelevien skandaalien heilutellessa vinoutuneita toimintakulttuureja niin politiikassa kuin liikemaailmassakin. Niin, mitä on business? Mietin kävellessäni kuvitteellisen sijoituskonsultin työtehtäviä ajassa. Saat toimeksiannon varakkaalta sijoittajalta, sijoitusryhmältä tai finanssilaitokselta. Nyt tehdään rahaa - kaava on yksinkertainen. Tarvitaan vain riittävästi pelureita. Sinun tehtäväsi on sijoituskonsulttina haalia mukaan pelitoiminnan valossa luotettavat pelurit - teet sen verkostoitumalla ensin luotettavien tahojen kanssa ja pyydät heitä kutakin esittelemään sinulle vielä muutaman hyvin luotettavan pelurin. Kun edelleen pyydät hyvin luotettavia pelureita esittelemään mukaan muutaman erittäin luotettavan pelurin ja olet henkilökohtaisesti kontaktoinut jokaisen ja kertonut kaikille vuorollaan tulevista pelivoitoista ja ehdottomasta luottamuksellisuudesta, voit ilmoittaa toimeksiantajalle, että peli on valmis alkamaan. Sinä et paljasta toimeksiantajalle kontaktiesi henkilöisyyksiä, mutta kerrot peliin osallistuvat yritykset toimialoihin.

Kun peli alkaa lähdet lähetin tavoin käskykierrokselle. Ensin jaetaan hallituspaikat yrityksissä ristiin rastiin. Sitten edetään palkitsemisjärjestelmien kehittämiseen, jossa vaiheessa keräät näennäiset konsulttiyömaksut ja kirjoitutat yrityksen arvonnousuun liittyvät optiot etenkin peliin osallistuvalla operatiiviselle johdolle sekä tietysti konsultille tässä pelivaiheessa laadittaviin sopimuksiin. Kun palkitsemissopimukset on laadittu, voidaan käynnistää pelin seuraava vaihe. Hallitustyöskentelyssä tuetaan toisten pelureiden palkitsemisjärjestelyjä kukin vuorollaan sulle-mulle -periaatteella. Joku saattaa joutua odottamaan omaa vuoroaan useamman vuoden, mutta kunhan alkaa vuorossa olevan pelurin yrityksen nousukiito unohtuu pitkä odottamisen aika. Toisten pelureiden liiketoimintaa tuetaan vuorollaan hankkimalla ensin edullisia osakkeita, sitten ostamalla oman liiketoiminnan käyttöön vuorollaan tuettavan yrityksen tuotteita. Näin saadaan

tuettavan yrityksen osakkeen kurssi keinoteltua sopivaan nousuun, piensijoittajat innostumaan yrityksen osakkeiden hankkimisesta ja peliin osallistuvalla yritysjohdolle peruste esittää tuntuvia kannustimia aiemmin laaditun palkitsemissopimuksen mukaisesti. Hallituksessa istuvat pelurit sitten hyväksyvät palkitsemisen ja korottavat vielä operatiivisen johdon palkkoja samalla, jotta varmistetaan kohtuullinen palkkakehitys - ei näytä, että johto olisi jäämässä palkkakuoppaan ja toisaalta samalla luodaan peruste yleisesti johdon palkankorotuksille.

Yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta. Annetaan sitten vuorollaan julkisuuteen lausuntoja, että johdon palkkakehitys ja palkitseminen on kohtuullista - etenkin, kun verrataan maailman toimintakulttuuriin unohtaen sujuvasti, ettei Suomen talous ole samaa kokoluokkaa vaikkapa Saksan talouden kanssa. Toivotaan, että tavalliset kansalaiset uskovat kaupallisen median yleistä mielipidettä manipuloivat julkilausumat - parhaassa tapauksessa myös verovaroin tuettavat mediat osallistuvat kohtuullisuuden hyväksyttämiskampanjoihin suomalaisille lähimmäisille. Hallituksessa esityksiä puoltanut kaveri tietää, että pian hänenkin päivänsä koittaa ja raha tilille tupsahtaa. Vitsailevat vielä keskenään, että kohta oma pankinjohtaja pyytää lupaa avata uuden tilin, kun edellinen on niin täynnä, ettei sinne enää mahdu kolikkoakaan. Loisto juttu. Kun kaikki peliin osalliset ovat saaneet optionsa, on sijoituskonsulttikin todennäköisesti vaurastunut kohtuullisesti.

On aika aloittaa uusi peli ja hankkia uudet pelurit. Koskaan ei voi pelata samojen asiakkaiden kanssa - luulevat valvovat viranomaiset vielä sisäpiirikaupankäynniksi tällaista moitteetonta ja lainpuitteissa sallittavaa konsultointia. Pelin hienous piilee siinä, että jokaisessa pelissä on mukana aina muutama epäonninen yritys, jotka pelin seurauksena ajautuvat konkurssiin. Pelaajien pääomat on turvattu, kun pankit ovat konkurssipesissä aina ensimmäiset edunsaajat. Musta Pekka jää aina käteen peleistä tietämättömille piensijoittajille ja mikä pelureiden mielestä parasta - veronmaksajille. Näin kuvitellusti raha pyörii taskusta toiseen ja härskimmät ahneuden ajattelun kannattajat polkevat veronmaksajalla pelilautaa. Ei ole Matti meikäläisen kukkarossa eikä kukkarolla. Olen nyt asunovelaton ja siten huoleton - tosin myös varaton tällä erää. Olen päättänyt hymyillä elämälle, tuli vastaan mitä tahansa.

Jos työttömyyteni jatkuukin, saatan elää joka päivä hyvää elämää vailla huolta pörssiromahduksista tai korkokehityksistä, joita isojen pelureiden pelailu rahoitusmarkkinoilla aiheuttaa. En anna rahalle asemaa elämässäni. Nautin ulkoilusta kävellen ja samoillen luonnossa, kesäisin päivittäin uiden lähijärvessä ja talvisin hiihdellen ulkoilureitin laduilla - nautin elämästäni niin kuin se minulle lähimmäisten valintojen mukaisesti avautuu. Opettelen siihen, ettei työ ole minulle elämässä niin tärkeää, vaikka mielelläni töitä tekisinkin. Työ on minulle vain keino hankkia vähän enemmän kulutusvoimaa, jotta joskus voisin tehdä rakkaideni kanssa jotakin sellaista, jota joka päivä kaunis ympäröivä luonto ei mahdollista täällä Suomessa. Työn tekeminen on työikäisen mahdollisuus turvata mielekäs vanhuus hankkimalla työvuosina omistusasunto, joka turvaa kulutusvoiman vanhuudessa. Näin ajattelen. Heitän pallon lähimmäisilleni. Olen vielä erittäin työhaluinen ja hyvin motivoitunut vastaanottamaan uusia haasteita työelämässä. Minusta on tekijäksi monenlaiseen työhön. Minulla on vielä 25 vuotta aikaa tehdä töitä ja hankkia vanhuuden turvaksi asunto. Kovin montaa sapattivuotta ei tuo projekti kestä enempää paitsiossa. Otan ilolla vastaan kaikki työtarjoukset. Hymyillään, kun kohdataan. Valoa ja iloa.

29.11.2013

Kokemusrikasta elämää

Haluan jakaa sinulle palasia elämänpolultani, jotta ymmärtäisit minua vaaksan verran enemmän - ehkä näin rohkaistut tarjoamaan minulle ansiotöitä. Tahdon osoittaa elämästä niitä asioita lähimmäisilleni, joiden soisin korjaantuvan ajassa ihmisten välisessä yhteiselämässä. Olen himpun verran idealistinen, mutta erittäin rationaalinen ja tiedostan muutoksen ottavan aina aikaa. Ennen kuin katsahtaa aidan toiselle puolen ja pyrkii parantamaan kaukana olevien ihmisten elämää, kannattaisi katsoa aluksi hyvin lähelle ja arvioida. Miten minulla menee? Mitä tekisin toisin? Sitten itsearvion jälkeen saattaa nostaa katsetta ja kysyä edelleen. Kuinka voivat kaikkein lähimpänä olevat lähimmäiseni ajassa? Entä kuinka voivat toiset suomalaiset lähimmäiseni ajassa? Ei kai ole tarkoituksenmukaista yhteiskunnan tasalla jakaa kaikkia toisten kansakuntien erilaisista luonteenlaaduista johtuvia ongelmia suomalaisessa yhteiskunnassa vain käänteisen solidaarisuuden ja Euroopan unioniin sekä Yhdistyneisiin Kansakuntiin kuulumisen edellyttämän solidaarisen ajattelutavan vuoksi?

Voisimme panna Suomessa lähimmäisten toimeentuloasiat kuntoon malliksi toisille kansakunnille kansallisesti ja omin voimavaroin - tässäkin asenne ratkaisee. Tahto vaikuttaa aina tekemisen ja tekemällä saavutetaan tavoiteltu tulos. Asenne ratkaisee aina. Kun jokainen tekee ensin tutustumismatkan itseensä ja aloittaa arvomaailmansa järjestykseen panemisen itsestään, syntyy ympärille väreilyä ja yksilön ympäriltä lähtee viestiä edelleen vieviä kehiä samaan tapaan kuin vesikiripun liikkeessä veden pinnalla. Kun liikenteessä on useampi vesikirppu samaan aikaan, väreilee veden pinta jo moneen suuntaan eri yksilöiden aiheuttamista kehämäisesti etenevistä miniaalloista. Arvojen ristiaallokossa arvot sulautuvat yhteen ja

muodostavat uudelleen tyynen peilipinnan vesikirppujen liikkeen lakatessa. Arvomaailma muodostuu koetusta elämästä. Mikä on elämässä tärkeää? Se on ydinkysymys yhteiskuntaa ja sen toimivuutta tarkastellessa. Olen siis elän - ajattelen siis tunnen.

Elämän taitekohdissa on aina vilkaistava hetkeksi taaksepäin, jotta voi arvottaa nykyhetken merkityksen. Minullakin on ollut jo tähän hetkeen kokemusrikas elämä - elämänmakuinen sellainen: Muistorikkaat lapsuus- ja nuoruusvuodet, koulu- ja opiskeluajat, kalaretket Helsingin edustalla, juniorivuosien kori- ja käsipalloseurajoukkueturnausmatkat Ruotsissa ja Italiassa, Elävään Jumalaan uskoontuleminen ja Luojan uskossa kohtaaminen Jeesuksessa Kristuksessa Pyhän Hengen kautta, ensimmäisen suomalais-virolaisen yhteisen rippikoululeirin valmistelutehtävät ja leiriin osallistuminen itsenäisyyttä tavoittelevassa Neuvosto-Virossa vuonna 1991 panssariesteiden ja vahvan kansallistunteen heräämisen keskellä Tallinnassa ja Haapsalussa, ammattiin opiskelu ja valmistuminen, varusmiespalvelus laivastossa, pääsykokeiden kautta Merisotakoulun reserviupseerikurssille 31 oppilaan joukkoon selviytyminen 550 alokkaan joukosta, 1990-luvun lama ja ensimmäinen työttömyysjakso, iltaopiskelut aikuislukiossa ja ylioppilaskirjoitukset, valmistujaispuheen pitäminen juhlavieraille, pääsykokeet jatko-opintoihin, opiskelu kadettina maalla ja merellä, koulutuspurjehdukset Atlantin valtamerellä ja Välimerellä, Lissabonin vuoden 1998 maailmannäyttelyssä Tasavallan Presidentti Martti Ahtisaaren isännöimään Suomen esittelypaviljongin avajaistilaisuuteen osallistuminen, tutustuminen Brysseliin Suomen EU-suurlähettilään virka-autolla mukaanlukien EU-parlamentti ja Suomen edustusto NATO:ssa, kadettina itsenäisyyspäivänä vuonna 1998 Tasavallan Presidentin itsenäisyyspäivän Linnanjuhliin osallistuminen, ainoana kadettina vuoden 1996 Miss Suomen ja Universumin kolmanneksi kauneimmaksi valitun Lola Odusogan tanssittaminen Linnanparketilla, esiintymiset kadettikuorossa, juhlatilaisuudet, sotilasparaatit ja muistotilaisuudet, nimitykset ja ylennykset, seitsemän vuoden laivapalvelusjakso, josta ajasta puolet aluksen päällikön vastuullisessa tehtävässä, auringonlaskut ja -nousut merellä ja saaristossa, syysmyrskyt ja kevään tyynet ulapat, lasten syntymät ja kasvu, viiden juostun maratonin suoritusten jälkeiset itsensävoittajafiilikset, kalliokiipeilyn ja Benji-hypyn tuottamat endorfiinisyökset, eksoottisen Bankokin suurkaupungin sykkeen ja kaukoidän elämänmuodon havainnointi, Las Vegasin kasinot, Hollywoodin glamouri, Vatikaanin Pietarin kirkon kupoliin kipuaminen, Jerusalemin kristinuskon pyhät paikat, Kairon Egyptiläiseen museoon tutustuminen, Gizan pyramidit, Albanian antiikin kulttuuriperintö, taide ja kulttuuri maailmalla, Kreikan saaristo, lomamatkalla osallistuminen omalla vastuulla poliisipartion yövuoroon Metropolitan Policessa Las Vegasissa, jossa muun muassa osallistuminen huumerikollisten pidätykseen johtaneeseen caseen, jossa oli mukana helikopteri ja useita poliisiautoja takaa-ajotilanteessa, osallistuminen Uudenvuodenpäivän vastaanottoon Säätötalolla silloisen puolustusministeri Jyri Häkämiehen kutsusta vuonna 2009, metsästysviikonloput ja kyttäysjahtihetket luonnossa saaliineen, avioliitto ja avioero, uuden rakkauden kokeminen ja ihmissuhteen rakentuminen, uusperhe-elämä ja kasvu, toinen työttömyysjakso, yritysidean kehittäminen ja markkinointi, hyvät hetket lähimmäisten seurassa, uuden elämän ihmeen - lapsen syntymän odottaminen.

Hymyilyttää, kun miettii mitä kaikkea elämä on jo tarjonnut. Paljon on elämä antanut, mutta paljon se on myös ottanut. Hyvä elämä ei ole materiaa ja sen haalimista - elämä on elämistä varten. Olen siis elän - ajattelen siis tunnen. Odotan innolla tulevia tapahtumia ja haasteita, joita elämä eteeni tarjoaa - pää pystyssä ja rohkealla mielellä. Jokainen elämä on ainutkertainen ja arvokas. Olen päättänyt hymyillä elämälle, tuli vastaan mitä tahansa. Elämä on ihanaa, kun sen ottaa vastaan - joka hetki. Tarjoa töitä tekijälle.